

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 59. Quidam Davidis Psallmi a Maroto in gallicos rhythmos redacti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæc. XVI.
A.C. 1544.

profectus est, & aliquamdiu substitit in aula Renatæ de Francia, quæ Ferrariæ Ducissa eo tempore novæ reformationis plurimum favēbat: Porro Clemens anno Servatoris nostri millesimo quingentesimo trigesimo sexto a Francisco Galliciarum Rege Parisios redeundi facultatem obtinuit: ast suspiciones de hæretica ejusdem doctrina conceptæ tam vehementer invalescebant, ut rursus evolutis aliquot annis Genevam fugere compelleretur, inde vero in Pedemontium denuo se contulit, ibidem vitæ suæ finem præstolaturus.

Eo autem tempore, quo Parisiis ultima vice agebat, venam poeticam ad Davidis psalterium in Gallicam linguam vertendum impendere cœpit.

§. LIX.

Quidam Davidis Psalmi a Maroto in Gallicos rhythmos redacti.

Beza in icon.
Et hist. Eccl.
lib. I.

Cum Marotus Hebraici idiomatis ignarus, ac insuper Latini sermonis peritia non nisi leviter tinctus esset, hinc rumor volabat, quod Gallicas Psalmorum versiones ab ejus amicis concinnatas fideli nimium calamo transcripserit. Referunt nonnulli, quod Melinus de S. Gelasio, alii vero, quod Franciscus Vatablus Maroto præluserit, atque id quo-

quoque vero magis simile est; nam ^{Sæcul. XVI.} quod Vatablus Marotum ad Davidis ^{A.C. 1544.} Psalterium in Gallicos rhythmos vertendum hortatus fuerit, extra omne dubium est, sicut nec minus certum habetur, quod Marotus Poeta Vatabli confilium secutus præprimis triginta Psalmos Gallicis versibus scriptos vulgaverit, suamque versionem Francisco I. nuncupaverit, qui mira inde voluptate affectus reliquam quoque Psalterii partem oratione juxta numeros versa edi peroptabat: verum Theologica Facultas Parisiensis de hujus Poetæ licentia, atque ipsius operis erroribus graviter apud Regem querebatur, quapropter Marotus denuo comprehendi veritus paulo post Genevam aufugit, ubi majori libertate potitus versionem suam editis quinquaginta Psalmis prosecutus est: Theodorus vero Beza additis centum reliquis Psalmis totum opus absolvit, quod tanto cum applausu excipiebatur, ut non modo Lutheri fautores, sed ipsi etiam Catholici hosce Psalmos non sine animi voluptate decantarent, illisque cuncti modulationem, quam quisque pro suo genio voluit, aptarent, potissimi vero ad consuetos trivialis cujusdam carminis, quod tum passim usurpabatur, numeros illos adaptarent (*). S5 Ce-

(*) Hanc in rem Floremundus Remundus
haud

Sæcul. XVI. Ceterum Marotus Vir erat jucun-
A.C. 1544. dus, facetus ac lepidus, nec non pri-
 mævo naturæ beneficio tanta carmina
 fundendi facilitate præditus, ut quodli-
 bet argumentum optimis versibus ex-
 primeret: ast poetica illius vena parum
 casta fuit, ejusque carmina potissimam
 par-

haud inepte hæc observat: Galliarum Rex
 tandem, ne quid in hoc genere amplius ali-
 quid a Maroto scriptum publicaretur, edixit.
 Sed verum est profecto, quod vulgo dici so-
 let: nitimur in vetitum semper, cupimusque
 negata, nam Et tunc Maroti versio tantis stu-
 diis expeti cæpit, ut Typographi exemplari-
 bus imprimendis vix sufficerent. Nec in mu-
 sicos tantum numeros (qui hodieque etiam u-
 surpantur) verum etiam quam quisque vellet
 modulationem redacti psalmi illi passim can-
 tillabantur. Adeoque in aula etiam Rex, Re-
 gina, Et alii velut proprium aliquem sibi quisque
 eligebat, Et ad profanas res studia sua ac
 vota accommodabat. Beza Maroto succentu-
 riatu, ita in eo labore versatus est, ut psal-
 mi ab ipso versi ab omnibus magno plausu,
 etiam a Catholicis excepti sint: ut qui fac-
 les essent, Et modulis insuper ad instrumenta-
 lem, quam vocant, musicam accommodatis,
 quocirca statim ab ipso Beza præstantissimi
 aliquot Musici, Et inter alios Gaudemeli qui-
 dam nomine, prece ac pretio conducti, harmo-
 nias

partem obscœnitatibus scatent, quod Sæcul. XVI.
A.C. 1544.
non minus ævi sui licentiæ, quam propriæ morum pravitati adscribendum venit, nec minus Marotus erat ingenio promptus, ac nativo sermonis lepore adeo insignis, ut vix ei similem reperire fuerit (*).

§. LX.

nias non inconcinneas eis addiderunt, summa cum modulorum tum suavitate tum varietate, a quo tamen velut aurium lenocinio Catholica Ecclesia semper abhorruit. Novum hoc Psalterium tanto studio etiam a Catholicis expetebatur, ut decem millia exemplarium momento distracta fuerint. Postquam vero in Calvinistarum coetibus cani, et cum Catechismis conjungi cœperunt, eorum usus Catholicis interdictus est: siquidem, ut Concilium Laodicenum vult, cum hæreticis nihil commune esse debet, quod ab ipsis inventum scilicet et concinnatum est.

(*) De perversa Maroti indole Floremundus loc. cit. ita scribit: Quamvis in sacro hoc studio multum versaretur, mores tamen mutare non poterat: cum enim in prava schola educatus esset, Ecclesiasticæ censuræ ac disciplinæ vitam suam subicere non potuit, uti loquitur *Ecclesiastica Calvinistarum Historia* volens dicere, quod Marotus hospitam suam corrupit. Silentio etiam præterit Beza, bonum hunc Poetam ob præclara illa, credo, in Ecclesiam merrita, Genuæ flagris cæsum fuisse.